

[Arne Larsen.]

veplads, altså om jetflytyper som f.eks. DC 9 skal benytte denne flyveplads, for det tror jeg ikke var forudsætningen, da vi i sin tid gik ind for at anlægge den.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Hr. Arne Larsen bør i og for sig ikke så tvivl om det spørgsmål, der nu rejses. Den forudsætning, at vi holder os til først og fremmest „general aviation“, altså mindre fly og formentlig passagerfly, som ikke er udstyret med nogen form for jetkraft, altså netop det eksempel, hr. Arne Larsen nævnte med Fokker Friendship osv., måske også en enkelt Metropolitan, den forudsætning står stadig væk ved magt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Lennart Larson* til økonomi- og budgetministeren:

„Hvad agter ministeren at foretage for at gennemføre en omlægning af alle offentlige driftsregnskaber og driftsbudgetter, som sikrer fuld offentlig kontrol med udgifterne til rejse- og repræsentationsformål?“

(Spm. nr. 126).

Skriftlig begrundelse.

Baggrunden for spørgsmålet er den interesse, regeringen har vist for erhvervslivets repræsentationsfradrag. Der er formentlig bred forståelse for, at mulighederne for misbrug af disse fradragsregler bør imødegås så effektivt som muligt.

Samtidig er det imidlertid med den offentlige sektors voksende betydning for samfundsøkonomien og skatternes højde mere påkrævet, at kontrollen med offentlige organers rejse- og repræsentationsaktivitet er lige så effektiv, som tilfældet er, hvor det gælder ligningsmyndighedernes mulighed for at prøve erhvervsvirksomhedernes repræsentationsfradrag.

Det forekommer lidet betryggende, at offentlige driftsregnskaber som oftest er således opbygget, at borgerne er ude af stand til at gøre sig bekendt med deres omfang og vurdere deres berettigelse.

Det kan ikke afvises, at offentlighedens fulde indseende med den offentlige rejse- og repræsentationsvirksomhed gennem selv-

stændige poster i driftsregnskaber og driftsbudgetter vil virke udgiftbegrænsende.

Lennart Larson: Jeg har tidligere stillet spørgsmål om dette emne til finansministeren, hvor jeg søgte en ensartet ligning af alle medborgere. Dette blev afvist af ligningsmæssige, administrative grunde, og det har jeg måttet acceptere.

Imidlertid fortsætter debatten jo ufor mindsket, specielt om repræsentationsudgifter både i henseende til borgernes interesse for det offentlige forbrug og regeringens for erhvervslivets misbrug. Mange politikere har udtalt sig skarpt om dette formodede misbrug. Jeg tror, ministeren og jeg er enige om, at hvor misbrug måtte forekomme, må det være rimeligt, at det bliver standset, uanset om det er af privat eller offentlig karakter.

Sidst i september, hvor jeg stillede spørgsmål herom, var debatten meget voldsom i relation til presseomtale af beløbstørrelser på 25.000-100.000 kr.; jeg mener derfor, det må være rimeligt at få udfærdiget budgetter og regnskaber for det offentlige og dettes selskaber eller for så vidt alle selskaber med offentlig støtte, der indeholder en kontering med så detaljerede oplysninger både om budgetlægningen og om regnskaberne, at det vil være muligt for borgerne at følge med i rejse- og repræsentationsbehovet hos det offentlige. Selv om beløbene i mange tilfælde vil være yderst rimelige og små i forhold til tallene i øvrigt, anser jeg det for rigtigst for at modvirke en debat om det ene eller det andet på et ukendt grundlag. Jeg mener, man skal lave konteringen enkel, så enhver kan finde ud af den; det var vel også meningen med offentlighed i forvaltningen.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Det fremgår af hr. Lennart Larsons begrundelse for spørgsmålet, at han for det første mener, der ikke er fuld offentlig kontrol med udgifterne til rejse- og repræsentationsformål inden for den offentlige sektor, og for det andet mener, at der kan tilvejebringes besparelser på disse områder.

For statens vedkommende gælder det for rejseudgifterne, at disse udgifter både i budgettet og på regnskabet fremgår klart. Inden for hver statsinstitutions rammebevilling er udgifter til rejser opført på en